

ΟΜΟΡΦΙΑ — ΚΑΛΟΣΥΝΗ

2.—

III

Μόλις έφεξε πετάχτηκε από τὸ κρεβάτι ἡ Γιαννοῦλα σὲ λίγην ὥρα σηκώθηκε κ' ἡ μάνα της.

— «Θὰ πᾶς γιὰ ξύλα, Γιαννοῦλα;»

— «Δὲν πᾶω πουθενὰ σήμερ' ἂς φοφύσουν καὶ τὰ ζωντανὰ κλεισμένα μέσα. Νὰ μὲ κυττάζουν ὅλοι καὶ νὰ μὲ μοιρολογᾶνε δὲν τῶρα στὸ νοῦ μου».

Δὲν εἶπε λόγο ἡ μάνα της, καταλάβαινε τὴ θλίψη καὶ τὴ στενοχώρια τοῦ παιδιοῦ της. Πολὺ μαῦρες οἱ ὥρες, γιὰ νὰ χεὶ κανεὶς τὸ μυαλό του καὶ γιὰ δουλειά.

Κάθισε ἡ Γιαννοῦλα στὸ μπάγκο τοῦ μαγειριοῦ κ' ἐπτήριξε τοὺς ἀγκῶνες τῆς ἀπάνου στὸ τραπέζι κρατώντας μὲ τὰ δύο της χέρια τὸ κεφάλι· ἡ μάνα πηγαινοερχότανε, τάχα πῶς ἔκανε δουλειὰ μέσα σπίτι.

Οἱ ὥρες περνοῦσαν ἔτσι κ' ὅσο περνοῦσαν τόσο ἄξιαινε κ' ἡ στενοχώρια τους. Ὡς τὸ βράδυ ἔπρεπε νὰ πλερώσουν, διαφορετικά...

Σὲ λίγο ἀκούστηκε ἡ καμπάνα τοῦ σχολείου, ποὺ ἔκραζε τοὺς μαθητάδες.

— «Ὅχι τὴν ὥρα, εἶπε ἡ Γιαννοῦλα, καὶ μοῦ κάστιγε χρόνος».

— «Ἀμὴ ἐμέναι;»

Κεῖνη τὴ στιγμή τοὺς φάνηκαν δῆματα ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα καὶ πρὶν προφτάσουν νὰ γυρίσουν τὸ κεφάλι μάνα καὶ θυγατέρα, ἕνα «καλημέρα Στάθω», δειλό, δειλό, ψιθυρίστηκε.

Κερκονόξ ἂν ἔπεφτε λιγότερη ἐντύπωση θὰ τοὺς ἔκανε, παρὰ ὁ Πέτρος τοῦ Βλάχου ὅπως ἦτανε ὀρθὸς ἐκεῖνη τὴ στιγμή στὴν πόρτα μὲ τὴν στάση ἀνθρώπου ποὺ κατὰ θέλει καὶ ντρέπεται νὰ τὸ πει, στάση ποὺ ἔκανε νὰ φαίνεται ἀκόμα μεγαλύτερη ἡ ἀσκημιὰ του.

Πῶς στάθηκε αὐτό, νῆρθει σπίτι τους, ἀφ' οὗ ὅλο τὸ χωριὸ εἶξερε ποῦχε στείλει προξενεῖα γιὰ τὴ Γιαννοῦλα καὶ ποῦ ἐκεῖνη οὔτε νὰ τὸν ἀκούσει δὲν ἤθελε;

— «Καλὴ σου μέρα, Πέτρο» εἶπε ἡ γριά.

— «Καλημέρα τὸ ἀρενταῖς σου» ψιθύρισε ἡ Γιαννοῦλα.

Ἐπειτα ἀπὸ μιὰ στιγμή· σιωπὴ — σιωπὴ ποὺ τὴν ἔφερνε ἡ ἀπορία — «δὲν κοπιáνετε μέσα;» τοῦ λέει ἡ γριά.

— «Ἦθελα νὰ σοῦ κάμω μιὰ ὁμιλίαν, καὶ προχώρησε δύο, τρεῖς, δῆματα στὴν κάμικρα· ψὰς κομψήθηκε σπίτι μου ὁ κλητῆρας πούρθε ἀπ' ὄνομα τοῦ Βασιλῆ τοῦ Δήμου καὶ μοῦπε τὴν χιτίαν ποὺ τὸν ἔφερε στὸ χωριὸ μας».

— Ἔρει τὸ λοιπὸν ὁ κόσμος ὅλος τῶρα τὴν κακομοιριά μας;

— «Ὅχι, μόνο σὲ μένα τῶπε, γιὰτὶ ἐγὼ ἔτυχα πρῶτος μπροστά του» τοῦπα μάλιστα νὰ μὴν τὸ πει κανενός, γιὰτὶ δὲν ἤθελα νὰ τὸ μάθει ὁ πατέρας μου.

Σ' αὐτὰ τὰ λόγια χαμήλωσε τὰ μάτια καὶ ντροπισμένος πρόστασε:

— Ἦρθαι νὰ σοῦ φέρω ὄχι ὅλα τὰ λεφτά, γιὰτὶ δὲν τᾶχω, μὰ ἔξηντα τάλλαρα ποὺ ἔχω φυλακμένα, οἰκονομίες δικές μου, γιὰ νὰ διορθώσεις τὴ δουλειὰ σου. Φχαριστιέται μὲ τόσα ὁ Βασιλῆς τοῦ Δήμου καὶ μὲ τὸ παρὰπάνω. Ἐμένα μοῦ τὰ δίνεις μὲ τὴν ἡσυχίαν σου.

Λέγοντας αὐτὰ ἔδγαλε ἀπὸ τὴ τζέπη του ἕνα κίτρινο χοντρὸ χαρτί διπλωμένο, τὸ ξεδίπλωσε, ἔβγαλε τὰ λεφτά καὶ τ' ἀπόθεσε ἀπάνου στὸ τραπέζι.

— «Ὁ Θεὸς παιδί μου, νὰ σοῦ δίνει ὅλα τὰ καλὰ γιὰ τὸ καλὸ ποῦ μᾶς κάνει;»

Δὲ μπόρεσε νὰ πει ἄλλα ἡ γριά, γιὰτὶ τὰ δάκρυα τὴν εἶχαν πνίξει, ἔφερε μόνο τὴν ἄκρη τῆς μπόλιξ τῆς στὰ μάτια γιὰ νὰ κρύψει τὰ δάκρυά της.

Γι' αὐτὸ δὲν εἶδε τὴν θυγατέρα της ποὺ εἶχε σηκωθεί ἀπὸ τὴ θέση της καὶ πῆγε κοντὰ στὸν ἀνέλπιστο σωτήρᾱ τους κ' ἐνῶ τὰ χεῖλιά της ἀπὸ τὴ συγκίνηση σιγότερεμαν, πῆρε τὸ χέρι του καὶ τὸ κλείσε ἀνάμεσα στὰ δικά της. «Ἀκουσε μονάχα τὰ λόγια της εἴσαν πολλὸ καλῆτερός μου, Πέτρο», λόγια ποὺ τῆς ἀναστήσανε τὴν καρδιά!

Αὐτὴ τὴ στιγμή ἡ Καλωσύνη ἔγινε νικήτρια τῆς Ὁμορφιάς.

IV

Δὲν πέρασαν δύο μέρες κ' ὅλο τὸ χωριὸ ἄλλη κουβέντα δὲν εἶχε ἀπὸ τὴν παντρεία τοῦ Πέτρου τοῦ Βλάχου, προύχοντα, μὲ μιὰ φτωχοκοπέλλα, τὴ Γιαννοῦλα τῆς γριάς.

ΕΙΡΗΝΗ Α. ΔΕΝΤΡΙΝΟΙ.

ΙΔΟΥ ΕΡΧΕΤΑΙ...

Σαρκώθηκε ἡ ἀποθυμιὰ ποὺ χρόνια μὲ κρατοῦσε σκλάβο σὲ μιὰ βαθύτατη σφιχτοδεμένη σκέψη, κ' εἰδωλολάτρης γέννησε, κ' ἱεροράνη; ἦθα μπρὸς στὸ βωμὸ ποὺ ἀστόλιστος ἀπὸ καιρὸ εἶχε ρέψει.

Καὶ μὲ στεφάνια καὶ καρποὺς στόλισα τὸ ρημαδί, καὶ ἀνάσταση ἔχαρμα στὰ βαρεμένα στήθη τέτοια ποὺ δίχως σύννορα ὁ λογισμὸς καὶ πλούσιος ὅπου θρησκείες σβύνανε ἀλήθειες πῆν καὶ χύθη.

Ἡ βλάστηση λαχταριστὴ, τὸ πλοῦτος δίχως μέτρος, οἱ ἀρμονίες ἀτέλειωτες, κ' ἡ Ὁμορφιά Ἑλλάδα· ζωὴ τὸ φῶς, τὰ χρώματα ὅλα χαρὰ καὶ νιάτα... — Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται! σταθῆτε στὴν ἀράδα!

ΚΩΣΤΑΣ ΓΑΖΙΑΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ.

κ. Βύτα. Θὰ δημοσιεύαμε τὸ Γιά σὲ μὰ φοβούμαστε πῶς θὰ μᾶς κυνηγοῦσε ὁ κ. Ζυμβρακάκης γιὰ τούτη τὴν παραπολὺ γυμνὴ στροφὴ:

Δὲ θέλουν χρυσοποίκιλο
φόρεμα νὰ φοροῦνε
τὰ κάλλη μας — θὰ ζοῦμε
γυμνοὶ ἐγὼ καὶ σὺ. (11 !)

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ίδιοκτήτης : Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : στο «ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ»

Όδος Ἀκαδημίας 40

Συνδρομή χρονιάτικη : Δρ. 20.

Βρίσκεται σὲ ὅλα τὰ κίосκια καὶ πωλιέται 20 λεπτά τὸ φύλλο.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

ΕΜΕΙΣ καμιά δουλειά μὲ τίς αὐριανές ἐκλογές δὲν ἔχουμε κ' ἔτσι ἡ αὐριανή μέρα μᾶς ἀφίνει καθολοκλη-
ρίαν ἀσυγκίνητους. Κεῖνοι ποὺ βάλανε τὰ πράματα
στὸν αὐριανὸ τὸ δρόμο, ἂς ἔχουν καὶ τὸν μπελὰ τῶν
ἐκλογῶν. Τοὺς τὸν χαρίζουμε. Τὸς χαρίζουμε καὶ
τὴ νίκη τὴν ἐκλογικὴ. Τὶ σημασία τώρα μπορεῖ νὰ χεῖ
μιά νίκη ἐκλογικὴ, σὰν τὴν αὐριανή, ἄλλο ζήτημα.
Σπάσαμε τὸ κεφάλι μας νὰν τὴ βρούμε τὴ σημασία
αὐτὴ καὶ δὲν τὴ βρήκαμε. Ν' ἀποδειχτεῖ πὼς ὁ Ἑλ-
ληνικὸς λαὸς δὲ θέλει τὸν πόλεμο; Μὰ κι ὁ Βενιζέ-
λος, ὃ βέλτιστοι, νὰν τ' ἀποφάσιζε νὰ κατεβεῖ αὐριο-
στὶς ἐκλογές δὲ θάταν τόσο ἡλίθιος νὰ ζητήσῃ ψή-
φους γιὰ πόλεμο, ὅστερ' ἀπὸ τὸ σημερινὸ ἀξιοληγνέτο
σημεῖο ποὺ φέρατε, ἢ ποὺ φτάσανε, τὰ πράματα. Πολύ
σωστά λοιπὸν ἡ αὐριανὴ ἐκλογὴ χαρακτηρίστηκε ὡς
συνταγματικὴ κωμωδία. Ὁ Θεὸς μοναχὰ νὰ μᾶς φυ-
λάει νὰ μὴ τὴν ἀκολοθηῇ, ὡς συνέχεια, καμιά
τραγωδία ἐθνική.

ΓΙΑ τὰ «Πέρα ἀπὸ τὴ ζωὴ» τῆς κ. Δημητράκο-
πούλου, ποὺ στολίζουν τώρα τίς στήλες τοῦ «Νουμά»
ἔχουμε χρέος νὰ ποῦμε δυὸ λόγια. Ὁ Γκόλφης τὰ
χαρακτήρισε σὰ «λυμένους στίχους», μὰ αὐτὸ ἀφορᾷ τὴ
μορφὴ τους μοναχά. Ἐμᾶς μᾶς συγκινεῖ περισσότερο
ἢ ψυχὴ πεῦχουν τὰ πεζοτράγουδα αὐτὰ, ποὺ μᾶς φανε-
ρώνουνε μιὰ ψυχὴ γυναίκεια γεμάτη αἴσθημα, ὅχι ἔμως
αἴσθημα ἀχαλίνωτο, μὰ αἴσθημα περασμένο ἀπὸ τὴν
κνισάρα τοῦ νοῦ. Ὁ πλούσιος δηλ. λυρισμὸς τους ξε-
βγαίνει ἀπὸ τὴν «καρδιά τοῦ νοῦ», κατὰ τὴν χαρα-
κτηριστικὴ ἔκφραση τοῦ Ψυχάρη.

Οἱ λόγιες γυναῖκες στὸν τόπο μας μᾶς ἔχουνε συν-
ηθίσι νὰ νᾶς μιλάνε ἀντρίκεια· ποὺ καὶ ποὺ νὰ βρεθεῖ
Ρωμιά συγράφισα νὰ μᾶς ἀνοίξῃ καὶ καμιά χραμά-
δα τῆς γυναίκειας ψυχῆς. Ἡ κ. Δημητράκοπούλου μὲ
τὴ σημερινὴ ἐργασία της τίς ξεπερνάει ὅλες, γιὰ τὴ
γυναίκεια ψυχὴ τὴν ἀνοίγει διάπλατη.

ΜΙΑ ΕΡΩΤΗΣΗ

Τὰ «Γράμματα» θεωροῦνε ὅτι τὸ ἔργο, ποὺ πρ-
συσιάζει ὁ Ποιητὴς Ἀγγελὸς Σικελιανὸς μὲ τὰ
καινούργια του βιβλία ἀποτελεῖ μεγάλο γεγονός στὴ
φιλολογία μας. Γ: αὐτὸ ἀπευθύνονται σὲ ἐκλεκτοὺς
συγγραφεῖς μας καὶ τοὺς ζητοῦν τὴν ἐντύπωσή τους,
ὡς ἀναγνώστων, ἀπὸ τὸ ἔργο αὐτὸ τοῦ Σικελιανοῦ.
Ἡ προθεσὴ μᾶς εἶνε νὰ σημειώσουμε πὼς τὸ ἔργο αὐ-
τὸ ἔγινε δεκτὸ ἀπὸ τοὺς ἐκλεκτοὺς Ἕλληνας.

Παρακληθῆκανε ν' ἀπαντήσουν στὴν ἐρώτησή μας
οἱ κ. κ. Αὐγέρης, Βάρναλης, Βλαστός, Γαβριηλίδης,
Γκόλφης, Ἑρταλιώτης, Ζερβός, Θεοτόκης, Ίβας,
Καμπάνης, Καρβούνης, Μαλακᾶσης, Μελάς, Μπεέμ,
Νιρβάνας, Ξενοπούλος. Παλαμᾶς, Πάλλης, Παπαν-
τωνίου, Ποριώτης, Πορφύρας, Σκίπης, Τγκόπουλος,
Χατζόπουλος, Ψηλορείτης, Ψηλορείτης, Ψυχάρης.

«ΓΡΑΜΜΑΤΑ»

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Α. ΚΟΥΚΛΑΡΑ

40-ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ-40

Πωλιούνται τὰκόλουθα βιβλία σὲ τιμὲς χαμηλές. Δ.
Καρπούρογλου : Μελέτη ἐπὶ τοῦ βίου καὶ τῆς δρᾶ-
σεως τοῦ Π. Πατρῶν Γερμανοῦ λεπτὰ 50 (ἀντί δρ. 2).
Γ. Ἀβάξου : Ἀγκάθια καὶ τριβόλοι λεπτὰ 50 (ἀντί
δρ. 1). Κίμ. Μιχαηλίδης : Σὰν ζῶν καὶ σὰν παρῆντι
λεπτὰ 50 (ἀντί δρ. 3). Ἀρ. Κριάρης : Κρητικὰ ἄσματα λεπ.
50 (ἀντί δρ. 1,50). Γ. Στρατήγη : Τραγούδια τοῦ σπιτιοῦ
δρ. 1 (ἀντί δρ. 3). Λέσκου : Αἰμιλία Γαλόπη λεπτὰ 50
(ἀντί δρ. 1,50). Δ. Ταγκοπούλου : Ζωντανοὶ καὶ Πεδαμέ-
νοι, δράμα, λεπτὰ 50 (ἀντί δρ. 2). Σπύρου Μελά : Χαλα-
σμένο σπῆτι, δράμα, λεπτὰ 50 (ἀντί δρ. 1). Γκείεροσταμ-
Χατζοπούλου : Τὸ βιβλίο τοῦ μικροῦ ἀδερφοῦ δρ. 1
(ἀντί δρ. 2,50). Πάνου Α. Ταγκοπούλου : Πρόξες λεπτὰ 50
(ἀντί δρ. 1). Ψυχάρης : Τ' ὄνειρο τοῦ Γιαννίρη δρ. 1 (ἀντί
δρ. 4). Ἀγνή δρ. 1 (ἀντί δρ. 2) καὶ Στὸν ἴσκιον τοῦ
πλατάνου δρ. 1,50 (ἀντί δρ. 3). Παύλου Νιρβάνου Γλωσ-
σικὴ αὐτοβιογραφία λεπτὰ 50 (ἀντί δρ. 1)

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Βγήκε τὸ 2ο φυλλάδιο τῆς «Κερκυραϊκῆς ἀνθολο-
γίας» ποὺ τὴ βγάξει στὴν Κέρκυρα ἡ «Συντροφία τῶν
ἐννιά». Περιέχει: Μ. Ζαβιτζιάνου Τὸ σημάδι (εἰκόνα).
— Hey Τὸ τι ἔχω (ἀνέκδοτο μετάφρ. Ν. Κογεβίνα). —
Εἰρ. Δεντρινου Τὸ δικαίωμα. — Γερ. Μαρκωρὰ Τὸ λυ-
χνάρι (ἀνέκδοτο ποίημα). — Schiller Τὸ δικαίωμα τοῦ
Πολυκράτη (μετάφρ. Α. Μ.). — Λυκ. Κογεβίνα Ἡ στέρνα
(εἰκόνα). — Εἰρ. Δεντρινου Σατυρικά ἐπιγράμματα. —
Α. Μανούσου Μαύρη καρδιά, γελαστὸ πρόσωπο. —
Σπ. Νικοκάβουρα Σονέτα. — Κ. Θεοτόκη Κομμογονία
(Μῦθος). — Ἱ. Πολυλά Ἰλιάδος Γ. Ἡ «Κερκυραϊκὴ ἀν-
θολογία» πωλιέται στὸ Ἀκαδημαϊκὸ Βιβλιοπωλεῖο (ὁδὸς
Ἀκαδημίας 40).

— Ἡ συνέχεια τοῦ «Μεγάλου παιδιοῦ» ἔμεινε γιὰ τὸ
ἐρχόμενο φύλλο ποὺ θὰ βγῇ δωδεκάσέλιδο.